ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαρτίου **1943** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **66**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 2192. Περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Δημοσίας Ἀντιλήψεως καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας. (Ἀναδημοσίευσις). 1

Κανονιστικὰ Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Σάμου. 2

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Λεβαδείας. 3

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Λαμίας. 4

Περὶ καθορισμοῦ μεγίστου καὶ ἐλαχίστου δασμοῦ τῶν δι' ἐμπορικῶν συμβάσεων τροποποιηθεισῶν κλάσεων τοῦ Τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς. 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2192)1943

**Περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Δημοσίας Ἀντιλήψεως καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ Δημοσία Ἀντίληψις καὶ ἡ Κοινωνικὴ Πρόνοια ἀνήκουν εἰς τὸ Κράτος καὶ ἀσκοῦνται διὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Προνοίας καὶ τῶν παρὰ τούτου ἐξουσιοδοτουμένων Φιλανθρωπικῶν Ὀργανισμῶν.

2. Ὡς ἄσκησις δημοσίας ἀντιλήψεως καὶ κοινωνικῆς προνοίας, παρά τε τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῶν οἰκείων Ὀργανισμῶν, νοεῖται ἡ λῆψις τῶν προσηκόντων μέτρων καὶ ὁ καθορισμὸς πάσης φύσεως περιθάλψεως ἀνηκούσης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των, πλὴν τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ στοιχείου τῆς ἀπορίας τῶν περιθαλπομένων προσώπων, δι' ἣν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα ἔχει ἡ ἐπὶ τούτῳ συσταθησομένη Εἰδικὴ Ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὴν σκοπιμωτέραν καὶ ἐν συντονισμῷ ὀργάνωσιν καὶ διοίκησιν ἀντιλήψεως καὶ προνοίας, καθίσταται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Προνοίας «Ἀνώτατον Συμβούλιον Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως».

Πρόεδρος τούτου ὁρίζεται ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας Ὑπουργός.

Τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου μετέχουν ὡς τακτικὰ μέλη ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Προνοίας εἷς ἐκπρόσωπος τοῦ Δήμου Πρωτευούσης, οἱ Πρόεδροι τριῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων φιλανθρωπικῶν Ὀργανισμῶν καὶ πέντε Ἀνώτατοι Κρατικοὶ λειτουργοί. Ἅπαντα τὰ μέλη ὁρίζονται δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἐρειδομένης ἐπὶ γνώμης τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου.

Χρέη εἰσηγητοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου ἐκτελεῖ εἷς τῶν Διευθυντῶν ἢ Τμηματαρχῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Προνοίας, γραμματέως δὲ εἷς τῶν Τμηματαρχῶν ἢ Εἰσηγητῶν αὐτοῦ, ὁριζόμενοι ἀμφότεροι, ὡς καὶ οἱ ἀναπληρωταί των ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

2. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἐκλεγόμενος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίαν.

3. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει καὶ ἀποφασίζει ἐγκύρως ὅταν τὰ παρόντα μέλη μετὰ τοῦ Προέδρου εἶναι πλείονα τῶν ἀπόντων, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ κρατούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

4. Διὰ Κανονισμοῦ ἐγκριθησομένου ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου καὶ δημοσιευομένου ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν καθορισθῇ λεπτομερῶς τὰ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ.

5. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, τὸν εἰσηγητὴν καὶ τὸν γραμματέα παρέχεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1786)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων ἀφορωσῶν τοὺς ἀποσπωμένους δημοσίους ὑπαλλήλους κλπ.» καθοριζομένη ἀποζημίωσις.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει.

α) διαγράφει τὸν τρόπον τῆς ἀσκήσεως κοινωνικῆς προνοίας καὶ δημοσίας ἀντιλήψεως, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἰατρικῆς τοιαύτης, καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

β) καθορίζει τοὺς Φιλανθρωπικοὺς Ὀργανισμοὺς εἰς οὓς ἀνατίθεται κατ' ἐξουσιοδότησιν ἄσκησις ἀντιλήψεως καὶ προνοίας, ὁρίζον ἅμα ἀποκλειστικῶς τὸν τομέα δράσεως ἑκάστου τούτων.

γ) γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς χορηγήσεως τῶν ἀναγκαιουσῶν

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς δημοσιευθὲν ἐσφαλμένως εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 49 (Τεῦχος Α') τῆς 6 Μαρτίου 1943 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

πιστώσεων εἰς ἕκαστον Ὀργανισμὸν καὶ διαγράφει τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας αὐτοῦ.

δ) κανονίζει τὰς ἐπιβαλλομένας παρεκκλίσεις ἀπὸ τῶν λογιστικῶν καὶ ἄλλων νόμων ἐπὶ πάντων τῶν σχετικῶν ἀντικειμένων, εἴτε ταῦτα ἀνήκουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον εἴτε μετεβιβάσθησαν κατ' ἐξουσιοδότησιν εἰς Ὀργανισμούς.

Ἄρθρον 4.

1. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων σκοπῶν ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Προνοίας ἐγγράφεται κατ' ἔτος ἐνιαίως καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ ἡ ἀναγκαιοῦσα πίστωσις, ἥτις διατίθεται δι' ἀποφάσεων τοῦ κατὰ τὰ ἄνω Ἀνωτάτου Συμβουλίου κυρουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας. Καθ' ὅμοιον τρόπον ἐκτελοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου.

2. Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1780)1942 Νομοθ. Διάταγμα «περὶ διαθέσεως πιστώσεως δι' ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων καὶ ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν κοινωνικῆς προνοίας καὶ ὑγιεινῆς».

Ἄρθρον 5.

1. Παρὰ τῷ Ἀνωτάτῳ Συμβουλίῳ Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως συνιστᾶται γραμματεία παρ' ἣ ἀποσπῶνται ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Προνοίας καὶ τῶν ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἐκπροσωπουμένων Ὀργανισμῶν. Τοὺς ἀποσπωμένους τούτους ὑπαλλήλους, διατηροῦντας ἅμα καὶ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς κυρίας θέσεως αὐτῶν, διὰ μὲν τὸ Ὑπουργεῖον ὁρίζει δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ὁ Ὑπουργός, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς Ὀργανισμοὺς ὁ Πρόεδρος ἑκάστου τούτων. Διευθυντὴς τῆς Γραμματείας ὁρίζεται ὁ παρὰ τῷ Ἀνωτάτῳ Συμβουλίῳ ἐκτελῶν χρέη εἰσηγητοῦ Διευθυντὴς ἢ Τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου.

2. Εἰς τὴν Γραμματείαν ἀνήκει ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία ἐπὶ παντὸς θέματος ὅπερ πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον, ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀναγκαίων στοιχείων, ἡ κοινοποίησις τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων πρὸς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ὡς καὶ πᾶν ἕτερον ἀντικείμενον σχετιζόμενον πρὸς τὰς ἁρμοδιότητας τοῦ Συμβουλίου.

3. Τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Γραμματείας ἐν ταῖς λεπτομερείαις θέλουν ρυθμισθῇ διὰ Κανονισμοῦ συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως καὶ κυρουμένου διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας.

4. Εἰς τοὺς παρὰ τῇ Γραμματείᾳ ὑπηρετοῦντας ὑπαλλήλους παρέχονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας ἔξοδα κινήσεως ἢ ἀποζημιώσεις λόγῳ καθ' ὑπερωρίαν ἐργασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1786)1942 Νομοθ. Δ)τος.

Ἄρθρον 6.

Προτάσει τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Προνοίας, δύναται δι' ἀποφάσεως του ν' ἀποσπᾷ παρ' οἱῳδήποτε ἐπιχορηγουμένῳ Φιλανθρωπικῷ Ὀργανισμῷ ὡς Κυβερνητικὸν Ἐπόπτην Ἀντιλήψεως καὶ Προνοίας ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου ἔχοντα βαθμὸν τοὐλάχιστον Εἰσηγητοῦ, ἀπαλλασσόμενον τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων τῆς κυρίας θέσεως αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀπόσπασίς του. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζονται τὰ δικαιώματα τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπόπτου καὶ ἡ διάρκεια τῆς ἀποσπάσεως τούτου. Εἰς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπόπτην παρέχονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ ἐπιχορηγουμένου Ὀργανισμοῦ, ἔξοδα κινήσεως ἢ ἀποζημιώσεις λόγῳ καθ' ὑπερωρίαν ἐργασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1786) 1942 Νομ. Δ)τος.

Ἄρθρον 7.

1. Τὴν σύνθεσιν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ἢ Ἐπιτροπῶν παντὸς νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθν. Προνοίας, εἰς ὃ παρέχεται κρατικὴ ἐπιχορήγησις πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἐτησίου αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Προνοίας νὰ μεταβάλλῃ δι' ἀποφάσεώς του δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια ἢ Ἐπιτροπαὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων νομικῶν προσώπων δύνανται νὰ συνεδριάζωσιν, ἀναφανέι τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Γραμματείας αὐτοῦ, παρισταμένου ἄνευ ψήφου καὶ ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου ἐξουσιοδοτουμένου πρὸς τοῦτο.

3. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου, δύναται νὰ μεταβληθῇ ἡ σύνθεσις τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου 6409)1934 «περὶ ἐπιχορηγήσεων παρεχομένων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς Φιλανθρωπικὰ Ἱδρύματα καὶ Σωματεῖα» καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2189)1940 Ἀν. Νόμου «περὶ τῶν Σωματείων τῶν εἰδικῶς ἀνεγνωρισμένων ὡς φιλανθρωπικῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως» προβλεπομένων Συμβουλίων Δημοσίας Ἀντιλήψεως καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων.

Ἄρθρον 8.

Ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1423)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος δέκα Ἐπιθεωρητῶν, τέσσαρες τοποθετοῦνται παρὰ τῇ Διευθύνσει Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων καὶ Σωματείων, ἀνατιθεμένης εἰς αὐτοὺς ἀποκλειστικῶς τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐπιχορηγουμένων Φιλανθρωπικῶν Ὀργανισμῶν.

Δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν καθορισθῇ λεπτομερῶς τὰ καθήκοντα τῶν Ἐπιθεωρητῶν τούτων.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1668)1942 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς δημοσίας ἀντιλήψεως καὶ κοινωνικῆς Προνοίας», ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

2. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας, ἐρευνομένη ἐπὶ γνώμης τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, θέλουν κανονισθῇ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος συντακτικοῦ περιεχομένου, Νομοθετικοῦ Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Σάμου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει α) τὸ ἄρθρον 1 παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 87)1936 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας παρ' ἑκάστῳ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ» καὶ β) τὴν ὑπ' ἀριθ. 367 τῆς 10 Δεκεμβρίου 1942 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦμεν τὰς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Σάμου, τῆς 18 Φεβρουαρίου 1942 γενομένας τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Σάμου, ἐχούσας οὕτω:

Τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Διὰ παροχῆς βοηθημάτων καταβαλλομένων ἐφ' ἅπαξ εἰς τοὺς ἀποχωροῦντας τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος λόγῳ ἀνικανότητος ἢ μετὰ 20ετῆ ἄσκησιν τούτου καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου εἰς συγγενεῖς του, ὡς καὶ διὰ παροχῆς βοηθήματος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποθνήσκοντος, τοῦ μὴ συμπληρώσαντος 20ετῆ ἄσκησιν τῆς δικηγορίας, κατὰ τὰ κατωτέρω ὁρισθησόμενα».

Τὸ ἄρθρον 5ον τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 5.

Ἐκτὸς τῶν ἄνω πόρων καθορίζονται καὶ αἱ ἀκόλουθοι εἰδικαὶ εἰσφοραὶ βαρύνουσαι ἀποκλειστικῶς τοὺς δικηγόρους καὶ δικολάβους, ὧν ἡ παράστασις εἶναι ἀπαράδεκτος ἐν παραλείψει καταβολῆς τούτων.

1. Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου πάσης ἀγωγῆς, ἀνακοινώσεως δίκης μετὰ ἢ ἄνευ προσεπικλήσεως, παρεμβάσεως, προσκλήσεως εἰς ἀγωγήν, ἀντιρρήσεων ἐπ' αὐτῆς, ἀνακοπῆς πάσης φύσεως ἀπευθυνομένων ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου ἢ Εἰρηνοδίκου δρχ. 20.

2. Διὰ πᾶν ἰδιόγραφον γνωστοποιήσεως μαρτύρων, δηλώσεως πρὸς δόσιν, ἀντιπαγωγὴν ἢ ἀποποίησιν ὅρκου, κλήσεως πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπὶ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου ἢ αἰτήσεως ἀπευθυνομένης Εἰρηνοδίκου ἢ Εἰρηνοδικείου καὶ ἐπὶ καταθέσεως παντὸς δικογράφου ἐνώπιον γραμματέως Εἰρηνοδικείου δρχ. 10.

3. Ἐπὶ πάσης αἰτήσεως προσωρινῶν μέτρων, συγκλήσεως συγγενικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπιθέσεως ἢ ἄρσεως σφραγίδων δραχ. 50.

4. Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως Εἰρηνοδίκου ἢ Εἰρηνοδικείου δρχ. 30.

5. Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου αἰτήσεως ἀναιρέσεως κατὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δρχ. 100.

6. Διὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον Εἰρηνοδίκου ἢ Εἰρηνοδικείου πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεως οἱασδήποτε διαδικασίας πλὴν τῶν κατωτέρω ἐν ἐδαφ. 7 καθοριζομένων δρχ. 15, διὰ πᾶσαν δὲ παράστασιν πρὸς δόσιν ὅρκου, ὅρκισιν πραγματογνωμόνων, ἐξέτασιν μαρτύρων καὶ σύνταξιν οἱουδήποτε πρακτικοῦ, πλὴν τοῦ τῆς ἀναβολῆς καὶ τοῦ διορισμοῦ πληρεξουσίου δρχ. 10 ἀναβαλλομένης τῆς ὑποθέσεως ἐκ τοῦ πινακίου οὐδὲν τέλος καταβάλλεται. Ἐὰν μετὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου ἢ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως καταβάλλεται τὸ τέλος μέρος τῆς συζητήσεως. Διὰ τὴν σύνταξιν ἐκθέσεως μικροδιαφορίας ὡς καὶ διὰ τὴν συζήτησιν τοιούτων δρχ. 5. Διὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον Εἰρηνοδίκου ἢ Εἰρηνοδικείου ἐνεργούντων ἐντολῇ ἀνωτέρων Δικαστηρίων δρχ. 20.

7. Διὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς συζήτησιν αἰτήσεων περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν παράστασιν εἰς σφραγίσεις, ἄρσεις σφραγίδων, ἀπογραφάς, χειραφεσίας καὶ διασκέμματα δρχ. 30.

8. Διὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως τοῦ Εἰρηνοδικείου πρὸς σύνταξιν οἱουδήποτε ἐγγράφου δρχ. 10, διὰ πᾶσαν δὲ παράστασιν πρὸς σύνταξιν δηλώσεως ὁρίτου δρχ. 20 ὡς καὶ ἐπὶ τοιαύτης γενομένης διὰ δικογράφου.

9. Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου ἀγωγῆς πάσης φύσεως, αἰτήσεως, ἀνακοινώσεως δίκης μετὰ ἢ ἄνευ, προσεπικλήσεως, παρεμβάσεως, προσκλήσεως εἰς ἀγωγήν, ἀντιρρήσεων κατ' αὐτῆς, ἀνακοπῆς πάσης φύσεως καὶ ἐπὶ παντὸς ἐν γένει ἐγγράφου, καὶ πάσης αἰτήσεως πλὴν τῶν κατωτέρω ἐν ἐδαφίῳ 10 κατονομαζομένων δρχ. 30. Ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως Πρωτοδικείου ἢ Προέδρου δρχ. 30, ἀναιρέσεως δὲ κατὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων δρχ. 100.

10. Διὰ πᾶν δικόγραφον γνωστοποιήσεως μαρτύρων, δηλώσεως πρὸς δόσιν ἢ ἀντεπαγωγὴν ὅρκου καὶ κλήσεως πρὸς συζήτησιν ἀπευθυνομένων ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου δραχ. 15.

11. Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου περὶ χορηγήσεως ἀδείας συντηρητικῆς κατασχέσεως δρ. 15, ἐὰν ζητῆται ἄδεια διὰ ποσὸν μέχρι 10.000 δρχ., δρ. 20 διὰ ποσὸν μέχρι 20.000 δρχ., δρ. 30 διὰ ποσὸν μέχρι 50.000 δραχμῶν, δρ. 50 μέχρι ποσοῦ 75.000, δρ. 100 μέχρι δραχμῶν 100.000 καὶ πέραν τῶν 100.000 αἱ 100 δρχ. προσαυξάνονται κατὰ δρχ. 25 διὰ πᾶσαν ἐπὶ πλέον πεντηκοντάδα χιλιάδων δραχμῶν ἢ κλάσμα αὐτῆς. Τὰ αὐτὰ τέλη καταβάλλονται ἀναλόγως τῆς ἀξίας τοῦ κατασχετέου ἀντικειμένου, ἐὰν πρόκειται περὶ συντηρητικῆς κατασχέσεως, λόγῳ διεκδικήσεως· διὰ πᾶσαν αἴτησιν περὶ ἄρσεως συντηρητικῆς κατασχέσεως καταβάλλονται τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω τέλη, κανονιζόμενα βάσει τοῦ ποσοῦ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὁποίου ἔχει ἐπιβληθῇ ἡ κατάσχεσις, ἢ βάσει τῆς ἀξίας τοῦ κατασχεθέντος ἀντικειμένου, ἐάν ἡ κατάσχεσις ἐπεβλήθη πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διεκδικήσεως. Διὰ πᾶσαν αἴτησιν περὶ ἐγγραφῆς προσημειώσεως καταβάλλονται τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω τέλη, κανονιζόμενα βάσει τοῦ ποσοῦ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἄδεια τῆς προσημειώσεως. Διὰ πᾶσαν αἴτησιν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου περὶ ἄρσεως σφραγίδων ἢ δι' ἀντιρρήσεις ἐγειρομένας κατὰ τὴν ἐνέργειαν ἀπογραφῆς δρχ. 30. Διὰ πᾶσαν ἄλλην αἴτησιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου οἱασδήποτε φύσεως μὴ εἰδικῶς ἀναφερομένην δρχ. 15.

12. Διὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς συζήτησιν οἱασδήποτε ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου, ἢ πρὸς σύνταξιν οἱουδήποτε πρακτικοῦ, πλὴν τοῦ τῆς ἀναβολῆς καὶ τοῦ διορισμοῦ πληρεξουσίου δραχ. 25, διὰ πᾶσαν δὲ παράστασιν πρὸς δόσιν ὅρκου, διεξαγωγὴν μαρτυρικῶν ἀποδείξεων καὶ ὅρκισιν πραγματογνωμόνων δραχ. 15. Ἐὰν μετὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου ἢ τὴν διεξαγωγὴν μαρτυρικῶν ἀποδείξεων ἠθέλων ἐπακολουθήσῃ ἐν συνεχείᾳ ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως καταβάλλεται μόνον τὸ τέλος τῆς συζητήσεως. Διὰ τὴν παράστασιν κατὰ τὴν σύνταξιν πρακτικοῦ ἀναβολῆς ἢ διορισμοῦ πληρεξουσίου δραχ. 10. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐκ τοῦ πινακίου πρώτης ἀναβολῆς οὐδὲν τέλος καταβάλλεται. Διὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς συζήτησιν οἱασδήποτε ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου τὸ τέλος ὁρίζεται εἰς δραχ. 15 καὶ διὰ πᾶσαν παρά-

ὁτασιν ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν Πρωτοδικῶν πρὸς σύνταξιν οἱουδήποτε πρακτικοῦ ἢ ἐκθέσεως δραχ. 20.

13. Διὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον Εἰσηγητοῦ πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων, ὅρκισιν πραγματαγνωμόνων ἢ δόσιν ὅρκου δραχ. 20. Κατὰ τὴν ὑποβολὴν δὲ λογοδοσίας ἢ ἀντιρρήσεων δραχ. 30. Οὐδὲν τέλος καταβάλλεται ἐπὶ ἀναβλητικῶν πράξεων. Γνωστοποιουμένων μαρτύρων ἐνώπιον Εἰσηγητοῦ, ἐὰν δὲν ἐπακολουθήσῃ ἡ ἔναρξις τῆς ἐξετάσεως καταβάλλονται δραχ. 15, ἐὰν δὲ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἐξέτασις καταβάλλωνται δραχ. 25

14. Διὰ τὴν ὑποβολὴν ὑπομνήματος πρὸς τὸν Εἰσηγητὴν τῆς πτωχεύσεως καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ δικηγόρου ἐπαλήθευσιν δι' ὅρκου ἀπαιτήσεως δραχ. 30, καὶ διὰ πᾶσαν παράστασιν κατὰ τὴν ἐπαλήθευσιν ἀπαιτήσεων, διορισμὸν συνδίκου, καὶ ἀπογραφὴν πτωχευτικῆς περιουσίας δραχ. 20. Ὑπὸ τοῦ συνδίκου μέλους τοῦ Ταμείου καταβάλλεται τέλος δραχ. 100 διὰ τὴν λογοδοσίαν καὶ διὰ τὴν παράστασίν του κατὰ τὴν ἀπογραφήν.

15. Ἐπὶ πάσης οἱασδήποτε αἰτήσεως πρὸς Διοικητικὴν ἢ Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν, πρὸς Συμβολαιογράφον καὶ ὑποθηκοφύλακα ἢ φύλακα μεταγραφῶν δραχ. 20.

16. Ἐπὶ πάσης οἱασδήποτε ἐξωδίκου εἰδοποιήσεως, προσκλήσεως ἢ διαμαρτυρίας ἢ ἀπαντήσεως εἰς τοιαύτας καὶ ἐπὶ παντὸς ἐν γένει ἐγγράφου ὑπογραφομένου ὑπὸ δικηγόρου ἢ δικολάβου καὶ κοινοποιουμένου, μὴ εἰδικῶς δὲ κατονομαζομένου ἐν τῷ παρόντι δραχ. 10.

17. Ἐπὶ πάσης παραγγελίας πρὸς ἐπίδοσιν ἀποφάσεως οἱουδήποτε Δικαστηρίου ἢ Διοικητικῆς Ἀρχῆς ἢ πράξεως Εἰσηγητοῦ, ἢ Συμβολαίου δραχ. 10. Ἐὰν ἐν τῇ πρὸς ἐπίδοσιν παραγγελίᾳ περιέχηται καὶ γνωστοποίησις μαρτύρων ἢ δήλωσις πρὸς ἀποδοχὴν ἢ ἀντεπαγωγὴν ὅρκου, τὸ τέλος ὁρίζεται εἰς δραχ. 15. Ἐὰν οἱ διάδικοι πρὸς οὓς ἡ ἐπίδοσις εἶναι πλείονες τοῦ ἑνός, τὸ τέλος καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ, γιγνομένης εἰδικῆς μνείας ἐπὶ τῶν λοιπῶν, διὰ πᾶσαν δὲ παραγγελίαν πρὸς ἐπίδοσιν Πολ Ἀγωγῆς ὅταν μὲν αὕτη ἀπευθύνηται ἐνώπιον Πταισματοδικείου δραχ. 10, ἐνώπιον Πλημμελειοδικείου δραχ. 25 καὶ Κακουργιοδικείου δραχ. 50.

18. Ἐπὶ πάσης ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ὑπὸ ἐκτελεστὸν ἀπόγραφον Πολιτικοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου ἢ συμβολαίου δραχ. 5, ἐὰν τὸ ἐπιτασσόμενον ποσὸν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 3.000 δραχ., δραχ. 10 ἐὰν τὸ ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10.000 δρ., δρα. 20 ἐὰν τὸ ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50.000 δραχ. καὶ ἐπὶ ἐπιτασσομένου ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν 50.000 τὸ τέλος τῶν 20 δραχ. προσαυξάνεται κατὰ δραχ. 5 δι' ἑκάστην εἰκοσιπεντάδα χιλιάδων δραχμῶν ἢ κλάσμα αὐτῆς, μὴ δυναμένου ὅμως τοῦ τέλους κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν νὰ ὑπερβῇ τὰς 100 δρχ. Ἐπὶ πλειόνων συνεπιτασσομένων ὀφειλετῶν μὴ εὐθυνομένων ὅμως ἀλληλεγγύως τὸ τέλος ὑπολογίζεται κεχωρισμένως δι' ἕκαστον, τοῦ διπλοτύπου προσαρτουμένου εἰς ἑκάστην ἐπιταγήν, ἐν περιπτώσει ὅμως ὑπάρξεως ἀλληλεγγύου εὐθύνης τῶν συνεπιτασσομένων, τὸ τέλος ὑπολογίζεται βάσει ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ, τὸ δὲ διπλότυπον προσαρτᾶται εἰς τὴν μίαν τῶν ἐπιταγῶν γιγνομένης εἰδικῆς μνείας ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

19. Ἐπὶ ἐντολῆς πρὸς ἐκτέλεσιν οἱουδήποτε τίτλου δραχ. 10 ἐὰν τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν δὲν εἶναι ἀνώτερον τῶν 10.000 δραχμῶν, δραχ. 15 ἐὰν δὲν εἶναι ἀνώτερον τῶν 25.000 καὶ δραχ. 25 ἐπὶ οἱουδήποτε ἄλλου ποσοῦ.

20. Ἐπὶ πάσης μεταφράσεως, οἱουδήποτε ἐγγράφου δραχ. 30, πλὴν συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίων εἰς διαταγὴν διὰ τὴν μετάφρασιν ἑκάστου τῶν ὁποίων τὸ τέλος ὁρίζεται εἰς δραχ. 10.

21. Ἐπὶ πάσης ἐνστάσεως ἢ προσφυγῆς ἢ ἀντιρρήσεως ἀπευθυνομένων εἰς Οἰκ. Ἐφορίαν ἢ πρωτοβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον καὶ ἀφορώσας φόρους δωρεῶν, κληρονομιῶν, προικῶν, μεταβιβάσεις ἀκινήτων, ἐπιτηδεύματος, κινητῶν ἀξιῶν, ἐνοικίων, συνθετικοῦ φόρου κλπ. δραχ. 10. Ἐπὶ πάσης δὲ ἄλλης προσφυγῆς ἢ ἀντιρρήσεως ἢ ἐφέσεως ἢ αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ἢ ἀναιρέσεως ἐγειρομένης κατὰ πράξεων ἢ ἀποφάσεων τελωνειακῶν ἀρχῶν καὶ Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἢ Ἐπιτροπῶν δραχ. 30.

22. Ἐπὶ πάσης παραστάσεως ἐνώπιον οἱουδήποτε Φορολογικοῦ ἢ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου δραχ. 10.

23. Ἐπὶ δηλώσεως κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ φόρου καθαρᾶς ἢ συνολικῆς προσόδου δραχ. 10.

24. Ἐπὶ ἐγγράφου γνωμοδοτήσεως ἐπὶ νομικῶν ζητημάτων δραχ. 50. Ἐξαιροῦνται αἱ τοιαῦται τῶν νομικῶν συμβούλων τῶν Τραπεζῶν ἢ Ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου δι' ὑποθέσεις αὐτῶν, ὡς καὶ αἱ δι' ἐπιστολῶν διδόμεναι νομικαὶ συμβουλαί.

25. Διὰ τὴν μίαν τῶν περιλήψεων τῶν ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τῶν μετόχων τοῦ Ταμείου πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως δραχ. 10.

26. Διὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον Συμβολαιογράφου κατὰ τὴν σύνταξιν οἱουδήποτε ἐγγράφου δραχ. 30.

27. Διὰ πᾶσαν μήνυσιν εἰς βαθμὸν πταίσματος δραχ. 10, πλημμελήματος δραχ. 15 καὶ κακουργήματος δραχ. 25.

28. Ἐπὶ πάσης αἰτήσεως ἢ ὑπομνήματος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προανακρίσεως δραχ. 5, κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς τακτικῆς ἀνακρίσεως δραχ. 10, πλὴν τῶν αἰτήσεων καὶ ὑπομνημάτων τῶν ὑποβαλλομένων πρὸς τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον, ὁπότε τὸ τέλος καθορίζεται εἰς δραχ. 10.

29. Διὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς ἀπολογίαν κατηγορουμένου κατὰ τὴν προανάκρισιν δραχ. 10 καὶ κατὰ τὴν τακτικὴν ἀνάκρισιν δραχ. 20.

30. Κατὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς ὑπεράσπισιν κατηγορουμένου ἢ ὑποστήριξιν πολιτικῆς ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικείου δραχ. 10, τοῦ Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου δραχ. 15, ἐνώπιον τοῦ Τριμελοῦς δραχ. 20, τοῦ Στρατοδικείου δραχ. 30 καὶ τοῦ Κακουργοδικείου δραχ. 50. (Ἀπαλλάσσονται τοῦ τέλους οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος διοριζόμενοι συνήγοροι)

31. Κατὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς σύνταξιν ἐφέσεως ἢ ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεως Πταισματοδικείου δραχ. 10, Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου δραχ. 15, Τριμελοῦς δραχ. 30 καὶ ἐπὶ ἀνακοπῆς βουλεύματος δραχ. 30.

32. Διὰ τὰς κλήσεις μαρτύρων ὑπερασπίσεως καὶ πολιτικῆς ἀγωγῆς ἐνώπιον παντὸς Ποινικοῦ Δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς δραχ. 5, ἄλλως οὐδὲν τέλος καταβάλλεται.

Τὸ ἄρθρον 12 διαγράφεται, ἀντ' αὐτοῦ δὲ προστίθεται ἄρθρον 12ον ἔχον οὕτω:

"Αρθρον 12.

Κατὰ τὰς κοινὰς συνεδριάσεις Διοικητικῆς καὶ Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐποπτικῆς καὶ καθήκοντα γραμματέως ἀσκεῖ ὁ γραμματεὺς αὐτῆς.

Τὸ ἄρθρον 13 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

"Αρθρον 13.

α) Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδ. 2 χορηγούμενον βοήθημα εἰς μετόχους ἀποχωροῦντας μετὰ εἰκοσαετῆ τοὐλάχιστον ἄσκησιν τοῦ Δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος ἀποτελεῖται ἐκ δραχμῶν 100.000 διὰ τοὺς ἐξερχομένους ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος καταστατικοῦ. Τὸ ποσὸν τοῦτο προσαυξάνεται κατὰ 10 ο)ο ἀνὰ ἕκαστον ἐπὶ πλέον ἔτος συμμετοχῆς εἰς τὸ Ταμεῖον, οὐδέποτε ὅμως δύ-

νηται νὰ ὑπερβῇ τὰς 125.000 δραχμάς. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ μετόχου τὸ ὡς ἄνω βοήθημα χορηγεῖται ἐξ ὁλοκλήρου πρὸς τὴν σύζυγον καὶ τὰ ἀνήλικα ἄρρενα καὶ ἄγαμα θήλεα τέκνα αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἥμισυ δὲ ἐν ἐλλείψει τῶν ἀνωτέρω εἰς τοὺς γονεῖς, ἀνηλίκους ἀδελφοὺς καὶ ἀγάμους ἀδελφάς, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα διετρέφοντο ὑπ' αὐτοῦ. Δικαιοῦχοι εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας εἶναι ἡ ἐπιζῶσα σύζυγος ἐξ ὁλοκλήρου, ἐὰν ἐλλείπωσι τέκνα, ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι τοιαῦτα τότε ἡ μὲν σύζυγος εἶναι δικαιοῦχος τοῦ ἡμίσεος βοηθήματος, τοῦ δὲ ἑτέρου ἡμίσεος τὰ τέκνα ἐξ ἴσου μὴ ὑπαρχόντων δὲ συζύγου καὶ τέκνων δικαιοῦχοι εἶναι ὑπὸ τὰς ἄνω προϋποθέσεις οἱ γονεῖς, ἀνήλικοι ἀδελφοὶ καὶ ἄγαμοι ἀδελφαί, λαμβάνοντες μόνον τὸ ἥμισυ τοῦ βοηθήματος καὶ διανεμόμενοι αὐτὸ ἐξ ἴσου κατὰ κεφαλάς.

β) Ὁ ἀποχωρῶν λόγῳ ἀνικανότητος ἀνεξαρτήτως χρόνου συμμετοχῆς εἰς τὸ Ταμεῖον, ἐὰν ἔχῃ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν μείζονα τῶν τριῶν ἐτῶν λαμβάνει βοήθημα δραχμῶν 20000, μείζονα τῶν 10 ἐτῶν δραχμὰς 40000 καὶ τῶν 15 ἐτῶν δραχμὰς 60000.

γ) Ἐκ τῶν βοηθημάτων τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων ἀπὸ στοιχ. α' καὶ β' ἐκπίπτεται τὸ τυχὸν δοθὲν βοήθημα προσωρινὸν ἢ θάνειον πλὴν τοῦ ἐν περιπτώσει πολέμου χορηγηθέντος.

δ) Ἐν περιπτώσει θανάτου οἱουδήποτε ἐκ τῶν μετόχων τοῦ Ταμείου, ὧν αἱ οἰκογένειαι δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς κατὰ τὸ ἐδάφ. ὑπὸ στοιχεῖον α' τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιουμένας βοηθήματος εἰς τὴν οἰκογένειαν τούτου θὰ χορηγῆται πάντοτε βοήθημα ἐὰν μὲν ἔχῃ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν μέχρι 5 ἐτῶν δραχ. 15000, μέχρι δέκα ἐτῶν δραχ. 20000, μέχρι 15 ἐτῶν δραχ. 30000 καὶ ἄνω τῶν 15 ἐτῶν μέχρι 20 ἐτῶν δραχ. 50000.

Τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου 8 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«β'. Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἐκ δραχμῶν 400000 τοὐλάχιστον δημιουργούμενον ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 ἀναγραφομένων ἐσόδων καὶ τοῦ ¼ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοιούτων. Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὅλοι οἱ πόροι τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 διατίθενται ὑπὲρ τοῦ ἀποθεματικοῦ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ δραχμῶν 300000 τοὐλάχιστον μειουμένου τυχὸν τοῦ ποσοῦ τούτου ἢ ἐξαντλουμένου ὁλοσχερῶς διὰ τῆς διαθέσεως αὐτοῦ εἰς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ταμείου διατίθενται καὶ αὖθις ἅπαντες οἱ πόροι τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 ὡς καὶ τὸ τυχὸν ὑπάρχον μετοχικὸν κεφάλαιον ὑπὲρ τοῦ ἀποθεματικοῦ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 300000, ἀναστελλομένης ἐν τῇ μεταθῇ τῆς διανομῆς περὶ ἧς προβλέπει τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος.

Τὸ ἄρθρον 14 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 14.

Προκειμένου νὰ καταβληθῇ ἐφ' ἅπαξ τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω βοήθημα εἰς ἀποχωροῦντα δι' οἱονδήποτε λόγον δικηγόρον, δέον οὗτος νὰ παραιτηθῇ τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἀποδοχὴν τῆς παραιτήσεώς του. Δικηγόρος παραιτηθεὶς καὶ θέλων νὰ ἐπαναδιορισθῇ, ἵνα καταστῇ μέτοχος τοῦ Ταμείου δέον νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ληφθὲν βοήθημα ἐντόκως ἀπὸ τῆς λήψεως μέχρις ἀποδόσεως μὲ τόκον 6 ο/ο καὶ νὰ καταβάλῃ τὸ διπλάσιον τοῦ ἐν ἄρθρῳ 4 ἐδ. 2 ὁριζομένου ποσοῦ.

Τὸ βοήθημα τὸ ὀφειλόμενον εἰς τοὺς παραιτουμένους δικηγόρους ἢ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως καθίσταται τοκοφόρον εἰς βάρος τοῦ Ταμείου αὐτοδικαίως, ἄνευ ὀχλήσεως μετὰ δίμηνον ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον γνωστοποιήσεως τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως ἢ τοῦ θανάτου τοῦ δικηγόρου πρὸς 6 ο/ο.

Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου πρὸς ἄμεσον ἱκανοποίησιν ὅλων τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Ταμείου, αἱ ὀφειλαὶ τούτου θὰ ἐξοφλῶνται ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ ἑκάστου δικαιούχου καὶ κατὰ βάσεις, τῆς πρώτης βάσεως καταβληθησομένης τοὐλάχιστον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς παραιτήσεως ἢ τοῦ θανάτου.

Εἰς τὸ ἄρθρον 23 ὁ ἀριθμὸς 5.000 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 10.000.

Εἰς τὸ ἄρθρον 20 ἀντὶ τῶν διαγραφομένων λέξεων «ὁμοφώνως αἵτινες» προστίθενται αἱ λέξεις «κατὰ πλειοψηφίαν καὶ».

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ν. ΜΑΡΚΟΥ

---

(3)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Λεβαδείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει α) τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 87)1936 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας παρ' ἑκάστῳ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ» καὶ β) τὴν ὑπ' ἀριθ. 360 τῆς 3 Δεκεμβρίου 1942 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦμεν τὰς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Λεβαδείας, τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1942 γενομένας τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Λεβαδείας, κυρωθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 5)10 Νοεμβρίου 1937 Β. Διατάγματος καὶ τροποποιηθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1942 Κανονιστικοῦ Διατάγματος, ἐχούσας οὕτω :

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Καταστατικοῦ ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1942 Κανονιστικοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Τὰ τέλη τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ πάντων τῶν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου Λεβαδείας, κατὰ τὸν Κώδικα περὶ Δικηγόρων ἁρμοδίων καὶ ἱκανῶν εἰς παράστασιν καὶ ἐκπροσώπησιν τῶν διαδίκων προσώπων, ὁρίζονται ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερομένων πράξεων καὶ παραστάσεων ὡς ἑξῆς :

Ἀντὶ τῶν δραχ. 50 (ἀρχικῶς 5 καὶ 10) εἰς δραχ. 500.

Ἀντὶ τῶν δραχ. 100 (ἀρχικῶς 20 καὶ 25) εἰς δρχ. 1000. καὶ Ἀντὶ τῶν δραχ. 300 (ἀρχικῶς 50) εἰς δραχ. 5.000.

Τὰ οὕτως ηὐξημένα τέλη θέλει εἰσπράττονται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1943.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Καταστατικοῦ ἀντικαθίσταται οὕτω :

1. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος καθορίζεται διὰ τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 21 ἀριθ. 2 συγγενεῖς τοῦ θνήσκοντος καὶ τοὺς

ὁπωσδήποτε ἀποχωροῦντας τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος (λόγῳ ἀναπηρίας, παραιτήσεως, μεταθέσεως κλπ.) ἴσον πρὸς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ ἀποχωρήσεως ἢ παραιτήσεως ἢ μεταθέσεως μετοχὴν τοῦ μέλους ἐπὶ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, προσαυξανομένην κατὰ τόσας δυάδας χιλιάδας δραχμῶν ὅσα τὰ πλήρη ἔτη τῆς δικηγορικῆς ὑπηρεσίας τοῦ θνήσκοντος ἢ ἀποχωροῦντος παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Λεβαδείας.

Εἰς τὸ ἄρθρον 37 καὶ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 1 προστίθενται τὰ ἑξῆς : «Πᾶν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ταμείου διαμένον μέλος αὐτοῦ ὀφείλει νὰ διορίσῃ δι' ἐγγράφου δηλώσεώς του πρὸς τὸ Ταμεῖον ἕτερον μέλος διαμένον ἐν τῇ ἕδρᾳ ὡς πληρεξούσιον καὶ ἀντίκλητόν του πρὸς ὃ γίνονται πᾶσαι αἱ κοινοποιήσεις τοῦ Ταμείου καὶ ὅπερ δικαιοῦται νὰ παρίσταται εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις τοῦ Ταμείου ἀντ' αὐτοῦ».

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ν. ΜΑΡΚΟΥ

(4)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Λαμίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ὑπ' ἀρ. 87)1936 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας παρ' ἑκάστῳ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ» καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 362 τῆς 3 Δεκεμβρίου 1942 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Κυροῦμεν τὰς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Λαμίας, τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1942 γενομένας τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δικηγόρων Λαμίας, κυρωθέντος διὰ Β. Δ. ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου - 1 Ὀκτωβρίου 1937,

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1943 ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Τ.Π.Δ.Α., κυρωθέντος διά Β. Δ. ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου - 1 Ὀκτωβρίου 1937, εἰδικὰ τέλη τὰ εἰσπρατόμενα δι' ἐπικολλήσεως ἐνσήμων αὐξάνονται εἰς τὸ δεκαπλάσιον.

Ἄρθρον 3.

Δι' ἑκάστην παράστασιν ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου θὰ ἐπικολλᾶται εἰδικὸν ἔνσημον δραχμῶν 100.

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ δικογράφων ἀπευθυνομένων πρὸς πλείονας ὁμοδίκους τὸ ἔνσημον ἐπικολλᾶται ἐπὶ τοῦ ἑνός, γενομένης μνείας εἰς τὰ λοιπὰ περὶ τῆς τοιαύτης ἐπικολλήσεως. Εἰς δὲ τ' ἀντίγραφα ἀγωγῶν, ἀνακοπῶν, ἐφέσεων, αἰτήσεων κλπ., ἐφ' ὅσον ἀπευθύνονται πρὸς πλείονας ὁμοδίκους ἡ ἐπίθεσις τοῦ ἐνσήμου θὰ γίνηται ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ν. ΜΑΡΚΟΥ

(5)

Περὶ καθορισμοῦ μεγίστου καὶ ἐλαχίστου δασμοῦ τῶν δι' ἐμπορικῶν συμβάσεων τροποποιηθεισῶν κλάσεων τοῦ Τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 4607)1930)Φ.Ε.Κ. 136)1930 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου νόμων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 5430 (Φ.Ε.Κ.139)1932). μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας (ἀριθ. πρακτικοῦ 342)1942), ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ κατωτέρω παρατιθέμεναι κλάσεις τοῦ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου εἰσαγωγῆς ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ διεμορφώθησαν δυνάμει ἐμπορικῶν συμβάσεων μετὰ Ξένων Κρατῶν, κυρωθεισῶν ἤδη δι' ἐσωτερικῶν νόμων, καθίστανται ὁριστικαὶ καταργουμένου τοῦ πρὸ τῶν σχετικῶν συμβάσεων ἰσχύοντος, κειμένου αὐτῶν, ὁρίζεται δι' ἑκάστην τῶν κλάσεων τούτων (κλάσιν, ἐδάφιον ἢ ὑπεδάφιον) μέγιστος καὶ ἐλάχιστος δασμὸς ὁ ἀναγραφόμενος εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα

Κλάσις δασμολ. ἄρθρ.	ἐδαφ.	Εἴδη ἐμπορευμάτων	Ἐπιβολὴ τοῦ δασμ. κατὰ	Δασμὸς εἰς μεταλ. ὀρχ. μεγιστ.	ἐλαχιστ.	Συμβατικὰ
18	γ' 4 δὶς	Κηρὸς ἐξ ὀρυκτοῦ ἄνθρακος λελευκασμένος καὶ κεκαθαρισμένος (Montanachs)	100 χιλ.	140	115	45 Γερ.
25	δ'	Ρούμιον εἰς βαρέλια ἢ εἰς φιάλας βαθμῶν οἰν)τος κάτω τῶν 70 καὶ μέχρι τῶν 30, προερχόμενον ἐκ τῶν ἀποικιῶν καὶ συνοδευόμενον διὰ πιστ)κοῦ καταγωγῆς.....	100	280	180	100 Γαλ.
63δὶς		Χάλυψ εἰδικὸς μὴ κατειργασμένος οἱασδήποτε κατ' ἀρέσκειαν μορφῆς.				
	α'	Χάλυψ περιέχων ἄνθρακα 0,8 ο)ο ἢ καὶ πλείονα τούτου, οὐχὶ συγχωνευμένος μετ' ἄλλου μετάλλου, ὡς καὶ χάλυψ περιέχων ἄνθρακα οἱασδήποτε ποσότητος κατ' ἀρέσκειαν, ἀλλὰ συγχωνευμένος τῇ προσθήκῃ : 0,7 μέχρις 7 ο)ο χρωμίου ἢ 0,3 » 7 ο)ο βολφραμίου ἢ 0,3 » 7 ο)ο νικελίου ἢ 1,0 » 7 ο)ο μαγγανίου ἢ 1,0 » 7 ο)ο πυριτίου ἢ 0,3 » 1,5 ο)ο μολυβδαινίου ἢ 0,15 » 0,5 ο)ο κοβαλτίου, τιτανίου, βαναδίου. βορίου ἢ οὐρανίου ἢ τῇ προσθήκῃ πλειόνων τοῦ ἑνὸς τῶν συγχωνευομένων τούτων στοιχείων μέχρι μεγίστου ὁρίου 7 ο)ο ἐν συνόλῳ, τῆς προσθήκης ὅμως τοῦ μολυβδαινίου μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸ 1,5 ο)ο καὶ τῆς τοῦ κοβαλτίου, τιτανίου, βαναδίου, βορίου ἢ οὐρανίου τὰ 0,5 ο)ο	100 χιλ.	25	10	4 Γερ.
	β'	Χάλυψ περιέχων οἱανδήποτε ποσότητα ἄνθρακος κατ' ἀρέσκειαν ἀλλὰ συγχωνευμένος μετ' ἄλλου μετάλλου τῇ προσθήκῃ ἄνω τῶν : 7 μέχρις 25 ο)ο χρωμίου ἢ 7 » 25 ο)ο βολφραμίου ἢ 7 » 25 ο)ο νικελίου ἢ 7 » 25 ο)ο μαγγανίου ἢ 7 » 25 ο)ο πυριτίου ἢ 1,5 » 25 ο)ο μολυβδαινίου ἢ 5,0 » 25 ο)ο κοβαλτίου, τιτανίου, βαναδίου, βορίου, ἢ οὐρανίου ἢ τῇ προσθήκῃ πλειόνων τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν συγχωνευομένων τούτων στοιχείων ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ περιεχομένη ποσότης τούτων ἐν συνόλῳ δὲν ὑπερβαίνει τὰ 25ο)ο, ἢ ἀνέρχεται μὲν εἰς ὀλιγώτερον τῶν 7 ο)ο, ἡ προσθήκη ὅμως τοῦ μολυβδαινίου ὑπερβαίνει τὰ 1,5 ο)ο καὶ ἡ τοῦ κοβαλτίου τιτανίου, βαναδίου καὶ βορίου ἢ οὐρανίου τὰ 0,5 ο)ο ...	100 χιλ.	50	20	10 Γερ
	γ'	Χάλυψ περιέχων τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα συγχωνεύματα εἰς ποσοστὸν ἀνώτερον τῶν ἐν β' σημειουμένου ὡς καὶ σκληρὸν μέταλλον καὶ χάλυψ εἰδικῆς κατασκευῆς ὑπὸ τὰς ὀνομασίας Widia Bhölerit titanit καὶ παρομοίαις ταύταις οἱασδήποτε μορφῆς κατ' ἀρέσκειαν καὶ εἴδη ἐκ τῶν μετάλλων τούτω κατ'ἐκτιμ.	50ο)ο	25 ο)ο	15 ο)ο	Γερ.

Σημείωσις 1. (Γερμανικῆς Συμβάσεως): Δὲν θεωρεῖται εἰδικὸς χάλυψ τῆς δασμ. κλάσεως 63δὶς, σίδηρος ἢ χάλυψ περιέχων συγχωνεύματα τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων μετάλλων, ἂν τὸ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ποσοστὸν τοῦ καθ' ἕκαστον συγχωνεύματος εὑρίσκεται κάτω τοῦ ἐν τῇ κλάσει ταύτῃ ὁριζομένου κατωτάτου ὁρίου.

Σημείωσις 2. (Γερμανικῆς Συμβάσεως) : Οἱ εἰσαγωγεῖς εἰδικῶν χαλύβων τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 63 δὶς ὀφείλουσι νὰ προσκομίζωσιν **εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν πιστοποιητικὸν τοῦ** ἐργοστασίου ἢ τοῦ ἁρμοδίου ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τοῦ τόπου τῆς προελεύσεως ἐμφαῖνον τὸ ἐργοστάσιον, τὴν συνήθη ἐμπορικὴν ὀνομασίαν καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ χάλυβος, ὡς καὶ τὸ εἰς ἄνθρακα καὶ ἄλλα ἐκτὸς τοῦ σιδήρου συστατικὰ στοιχεῖα περιεχόμενον. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πιστοποιητικοῦ τούτου ἡ Τελωνειακὴ ἀρχὴ καθορίζει τὸ ποσὸν τοῦ δασμοῦ καὶ τῶν παρομαρτούντων τελωνειακῶν τελῶν καὶ μετὰ τὴν πληρωμὴν τούτων παραδίδει τὸ ἐμπόρευμα εἰς τὸν εἰσαγωγέα. Συγχρόνως ὁ εἰσαγωγεὺς δέον νὰ καταθέσῃ ἐγγύησιν διὰ τὸ ποσὸν τῆς διαφορᾶς, ἥτις θὰ προέκυπτεν ἐνδεχομένως

Κλάσις δασμολ. ἄρθρ.	ἐδάφ.	Εἴδη ἐμπορευμάτων	Ἐπιβολὴ τοῦ δασμ. κατά	Δασμὸς εἰς. μετακλ. δρχ, μεγιστ.	ἐλάχιστ.	Συμβατικά
		μετὰ τὸν ὁριστικὸν καθορισμὸν τῶν τελῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χημικῆς ἀναλύσεως. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ εἰσαγωγεὺς δὲν ἤθελεν προσκομίσῃ τοιοῦτον πιστοποιητικὸν ἢ δηλώσῃ ὅτι παραιτεῖται τῆς χημικῆς ἀναλύσεως, τότε τὸ ἐμπόρευμα τελωνίζεται συμφώνως πρὸς ἀριθ. δασμολ. 63δὶς γ' ...					
65	δ	2) Κάδοι (Caues) ἐκ σιδηροφύλλου ἐσμαλτωμένου.....	100χιλ.	25	15	130 Οὐγ.
88	α	2) Λάμπαι ἐκ σιδηροφύλλου ὀξειδωμένου, κασσιτερωμένου, ἐπιμολυβδωμένου, ψευδαργυρωμένου, ἢ ἐπαργιλλιωμένου ...	»	100	80	80 »
88	δ 2δὶς	Αἱ αὐταὶ (ὑπεδ. 2) ἐπινικελωμέναι	»	300	200	120 »
106		Παντοῖα ἐκ μολύβδου ἢ κράματος αὐτοῦ ἀντικείμενα μὴ κατονομαζόμενα :				
		1) Κεχρωματισμένα ἢ μὴ βερνικωμένα, ψευδαργυρωμένα, κασσιτερωμένα	»	150	100	80 Γ.Π.
		2) Νικελωμένα	»	300	200	80 Γερ.
	β	Ἐπάργυρα ἢ ἐπίχρυσα	»	300	200	150 Γερ.
110		Παντοῖα ἐκ κασσιτέρου ἢ κράματος αὐτοῦ ἀντικείμενα μὴ κατονομαζόμενα.				
	α	Κεχρωματισμένα ἢ μή, βερνικωμένα, ψευδαργυρωμένα	»	250	150	150 Γερ.
	β	1) Νικελωμένα	»	300	200	150 Γερ.
		2) Ἐπάργυρα καὶ ἐπίχρυσα	»	300	200	200 Γερ.
113		Παντοῖα ἐκ ψευδαργύρου ἢ κράμματος αὐτοῦ ἀντικείμενα μὴ κατονομαζόμενα.				
	α	Κεχρωματισμένα ἢ μὴ βερνικωμένα ἢ μὴ	»	150	100	100 Γ.Π.
	β	1) Νικελωμένα	»	250	150	100 Γερ.
		2) Ἐπάργυρα ἢ ἐπίχρυσα	»	250	150	150 Γερ.
127	α	1) Παντοῖα εἴδη ἐξ ἀργύρου ἢ κράμματος αὐτοῦ μὴ εἰδικῶς κατονομαζόμενα.....	τὸ χιλ.	60	40	25 Γερ.
		2) Τὰ αὐτὰ ἐπεστρωμένα ἀργύρῳ	»	60	40	
141	β	Πυρίμαχα ἐκμαγεῖα πρὸς βιομηχανικοὺς σκοπούς	100χιλ.	12	4,50	1,50 Γερ.
143	ε	3) Πλάκες δι' ἐπενδύσεις καὶ πλακοστρώσεις ἐξ ἀπτῆς ἀργίλλου, ἐσμαλτωμέναι ἐν τῇ μάζῃ ἢ κατ' ἐπιφάνειαν, μονόχροοι πάχους ἀπὸ 8 χιλιοστῶν καὶ ἄνω.....	»	25	15	7,50 Γερ.
150	α	Πλάκες, κέραμοι, διὰ πλακοστρώσεις ἢ στεγάσεις διὰ φωτισμὸν ὑπογείων κλπ. πάχους ἀπὸ 16 χιλιοστῶν καὶ ἄνω μετ' ἐπιφανείας ὁμαλῆς ἢ μή, μὴ σιδηροπαγοῦς	100χιλ.	25	15	
	β	Πλάκες κέραμοι διὰ πλακοστρώσεις ἢ στεγάσεις κλπ. πάχους ἀπὸ 16 χιλιοστῶν καὶ ἄνω μετ' ἐπιφανείας ὁμαλῆς ἢ μὴ ἐνισχυομένης καὶ δι' ἄλλων ὑλῶν	»	25	15	10 Γερ.
159	η	21) Σκευάσματα ἐκ κυταρρίνης διὰ χημικῆς ἐπεξεργασίας καταστάντα διαλυτὰ ἐν τῷ ὕδατι (π.χ. τυλόζ) χρήσιμα διὰ σαπωνοποιΐαν καὶ ὑφαντουργίαν	κατ.ἐκτιμ.	40 ο)ο	15 ο)ο	5 ο)ο Γερ.
161	η	2) Πηλὸς καὶ γύψος εἰδικὸς δι' ἐκμαγεῖα ὀδοντοτεχνικῆς ...	100χιλ.	100	45	15 Γερ.
185	α δὶς	Εἰκόνες Ἁγίων ἔγχρωμοι ἐπὶ χάρτου	»	400	300	150 Γερ.
185	γ	3) Εἰκονογραφημένα βιβλία ἐπὶ χαρτονίου χαρτόδετα πρὸς τέρψιν τῶν παίδων Ἑλληνιστὶ συντεταγμένα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει	»	300	120	40 Γερ.
		4) Ὅμοια τοῖς ἀνωτέρω συντεταγμένα εἰς ξένας γλώσσας....	»	150	60	20 Γερ.
293	α	3) Σκελετοὶ ὀμματουαλίων	»	2000	1000	550 Γερ.
		4) Κάψαι πρὸς πρόσθετον πωματισμὸν φιαλῶν ἐκ τεχνητῆς ὕλης	»	1000	450	150 Γερ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.